

פרשת בהר

וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמר וגו' די חצאו אל הארץ אשר אני נותן לבס וסנחתה הארץ סנחת לה' פירש"י וזה ענין סמיטת אלל ה"ס . חו קסה לנה לריך לומר אשר אני נותן אל פסיטא וצפ' קדוש"י אומר כי חצאו אל הארץ ובעתה וגו'. גם זה סכפל, שם שנים חורע וגו' . וכבר עמד ע"ז אוה"ח : **וְנִלְ** עפיו"ס בעל עקידה סער ה' על המדרס אל סנחת להקצ"ה לכולס כחת צן זוג ולי לא נחת צ"ז [כלי סכ"מ סנחת הקצ"ה זכר ונקנע סנחת פועל ונחתפעל חצל סנחת סמולה לסנחת מעללכח חין כחן מתפעל ומנחן] אלל הקצ"ה כנסת ישראל יה"י צ"ז [כלי כנס"י מתפעלו וזה לקנות חנוכה סהקצ"ה חידע העולם וצראו ואין העולם קדמון כ"ל צרלונו צראו סכך כחיב כי ססח ימים עסה וגו' וציוס הסציעי סנחת חה ונענוד ונלד כל התורה כולה ח"ס וסמרו צ"י חת הסנחת לעסות חת הסנחת כל' סהסמירה חיה ונעסה גמור] וכיון סעמרו ישראל על ה"ס אלל הקצ"ה חיו זכורין וזה סאמרי לסנחת כנס"י יה"י צ"ז סה"ד זכור חת יוס הסנחת לקדשו עכ"ד . וכ"כ יאמר סנחת הסמיטת סהיה סנחת סאין לו צ"ז סאין כחן מתפעל חצל חסירון ג"כ כנס"י סיקנו ע"ז חלמונה כי הקצ"ה צרא העולם צסחת ימים וסציעי סנחת ונפני חך ספל ואמר שם שנים חורע סרך וסנחת הסציעי סנחת סנחתון וגו' וכבר פירש"י ר"ס צראסית מ"ט פתח צצראסית סאס יאמרו או"ה לישראל לסעים חחס וגו' חומרים להס כל הארץ של הקצ"ה חיה צצרה ונחתה לאשר יסר צעיקו וצרלונו כחתה להס וצרלונו כעלה וחס וסחתה לנו ח"ס צה"ס סאמר מל' זכור חת יוס הסנחת סע"י קוני' חלמונה צחידע העולם ונח"ט לאמר כי חצאו אל הארץ אשר אני נותן לבס דייקא כי אני צצראתי וצרלוני חני כחת לבס ע"כ למען חזכרו זחח וסנחת חארץ סנחת לה' פירש"י כסס סנחת צסחת צצראסית ססח ימים חעסה וגו' וציוס הסציעי ססחת ח"י כ"כ כחן כאמר להלן שם שנים חורע וגו' וסנחת ח"י סנחת סנחתון וגו' ע"כ וסחת סנחת הארץ לבס לאכלה כדל"י צזחר כל צצכחין דלעילא ציומא סציעלי חל"י וסיה מנח"ט כי סנחת סורס חלמונה ציל"י ונעסה צצראסית וכבר אמרו חין ישראל חוכים חלל צזכות חלמונה וסעס מוצאר צספרי' כי אמרו סכר מלוח צחלי עלמא ליכא וחי מוסס דכחיב ציומו חתן סכר חרי חרי"ח מפי וססה וע"י סליח ליכא מל' ציומו חתן סכר חצל על סחי דצרות חרלסונות ססמענו מפי' יחנכך יס סכר צעוה"ז וצעוה"צ וזה פירסו עווב"ס ססנים מן חחחר ר"ל סני דצרות ססמענו מן חחחר צ"ה כי יס סכר עוצ צעמלס מיד וע"כ סנחת ר"ח "ציומו

סס

ח"ס וסחתה ללחס לחזכרה חסה להו"י שגס ונדה"ד חס ח' יומחק לרחסים ציוס ססנחת וגו' יערכנו לפני ח' חמייד כל' יחמייד חעוונה וסנחת מלח צ"י ר"ל ונחתה ססנחת וסנחתלח צלחס מלח צ"י ע"י מעסיהס ססה מעסה לדיקים חעעסה צסחי ידיס וחז גם חלקי' יחגנו ויצרכנו לכך חוה צרית עולם כחרגונו קיס עלס. וכ"כ נאמר הענין צמולח' חדלקות נרוח חמנורה להחיר לפניו יח' צציה"ו סח"ל לחורו. חלל הענין סהנחורית ססמס וסירה כצראו ומוקוס חוקקס לחחיר לחרץ חה מנח חסרו ורנחמנחו יח' כווחמרינו חחחיר לחרץ ולדריס עליח צרחסים ורלה הקצ"ה לזכות ח"י סחירו צכח סחי ידיס חו"ג ע"כ חח חור להחיר לפניו יח' כי סע"ז מדה כנגד מדה יגרנו סחירו חנחורות ונכח מעסה לדיקים ססח צ"י ידיס חה יה"י חמייד . ח"ס לו חה צ"י וגו' לסעלות כר חמייד ח"ס חמד' צפ' חלוח הקצ"ה חחיר לכל צחי עולם [סחיו צחסרו יח'] וחחה מחחוח לחורן של ישראל חיו למעסה ידיך דייקא חלו מעסה לדיקים חעעסה צסחי ידיס חכסוק חה פ"י יקר : **וַיֵּשׁ** צמר' דקתך חלקיס עד מורס כסס ססחחחח"ו"י לריכ"י דקח חלו מללו ר"ל חוקצל וסנחתון וסנחתון וסחוקצל כדמליונו גצי רוח סאמרה סס חח"ס אשר עסיתי עמו חיוס צוע וספרס חמד' כי יומר ונוח ססנחתון סנעח"צ עוסה עס חעני עוסה עס צעח"צ כי ע"י סנחתון לעני הקצ"ה נוחן לו ספלי ספלי' כדכחי' יס מפזר וסוקס עוד וכחי' נחון חתן כל' חס חתן ח נחן לך [ורמו לזה ח"י צספריס חתן למפרע צחחורה נתן] וכ"כ העליונים לריכ"י דקח חלו מללו כסיס חוקצל חו חקצ"ה מוספיע למוריגה העליונה לסספיע לוח חוקצל וחס חין חוקצל חין הקצ"ה מוספיע למורה סלמעלה לסספיע למטה [ח"ס חלדיק חצד צגלוח סספעחו דלעילא כידוע] נוכל חוקצל לריך לסנחתון וסנחתון לסחוקצל . וכ"כ מחורי סמים ססמס וסירה חס חוקצלי' חור מלמעלה וסספיע"י וחחיר"י למטה כי זה ענע סעוב לסטיב לזולתו וחס לא ח"י מי סיקצל חחור לא ח"י חס חוקצלי' נילוני חור להחיר ח"י דקח חלו מללו . וח"ס חמד' אשר עסית גדולות סנח' חח סני חחחורות הגדולים קרל חוחן גדולים יחצאר עפיו"ס לא לקנוי' חיסכ לוכלי ליכוקא ציומא קמא דיר"ט דיכוקא קני' חקנוי' לא חקנה חרי סיס לו דעח לקנות ולא להקנות לזולתו חצל הגדול קוכה וחקנה לזולתו . ח"ס חחחורות הגדולים ססס קוני' נילוני חור לעלמס וחח"י לבחי עולם . ח"ס חלקיס מי כוונך כוצס חדין להחיר גם צמדה"ד חחה מחיר לכל צחי עולם צחסד וחחה מחחוח לחורן של ישראל כדי סע"ז ילל חחור לבחי עולם גם מלד מדה"ד כי מעסה לדיקים חוה צסחי ידיס כו"ס להלן למעסה ידיך דייקא חכסוק וסענין נחמד להסכיל :

הדפסה ברזולוציית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה
רב טוב טייטלבוים, יקותיאל יהודה בן אלעזר ניסן עמוד מס: 214 הודפס ע"י אוצר החכמה

בכפשו שמתענה גופי ונפשו רישא כיתן להסבון ונאכאח דברים כדבר האמור לא כיתן להסבון שא"י שחטא כלל והסבן . והשתחא כוכל לפרש גם לדרך המדרש דקאי על וכי תמכרו וגו' והוא עפ"י דברי הוזהר הכ"ל שכ' אשתדלוחא דקיימא צעובדא אסור לנעלה ל"י צונגא וצריקני"י אלא צאגד שלים הה"ד ויקחו לי תרומה מאלה כל איש דאחגבר על ילרי' אשר ידבנו לבו דיתרעי צ"י קוצ"ה דכתי' לור לבנו וע"ד קדומוי הוי אמרו קנה לך חבר צאגד שלים צעי למקני' ל"י וההוא זכאה צעי למירדק צחר חייבא ולמקני' ל"י צאגד שלים וכו' וז"ש וכי תמכרו מוכר לעמיתך היינו ללונדו עובדין עבין ויראח ה' או קנה מיד עמיתך עובדין עבין ויראח צבי' אל חונו איש את אחיו שלא יונה את אחיו לרום לצו שהוא לדיק גובר על ילרו וא"כ הסיפא לאונאוח ממוון . והשתחא דאחיכא להכי אפשר לפרש גם דברי הגמ' צהכי אלא הגמ' סובר דרישא וכי תמכרו כמסעו ועליו קאי אל חונו וגו' לאונאוח ממוון וסיפא ולא חונו איש את עמיתו לאונאוח דברים היינו כמ"ס שמתענה לומו שחא איש לדיק ומה שא' כילד אס ה"י צע"ה אל יאמר לו זכור מעשיך הראשונים וצ"ג אל יאמר לו זכור מ"א היינו נמי לשבח שצוה מוסבחו ומעטו ומככים צלצו שיקצור כוה גדלו מעטיו ומדרגתו שצוה מעטיו הראשונים ומעשה אבותיו ומרים לבנו צוה ע"ד שאמרו גדולים צע"ה יותר מלדיקים גמורים וכ"ש גר [וע"י] צוה בקרבן אהרן שפירש לדרכו שמוסב צוה אוחו צוה לפני' וצלצו מאכא אוחו עיי"ש] ולדרכיו כולו לשבח מציה ומחן להטעוהו שהוא יסבור שהוא יותר חשוב מלדיק אבל מה שאמר אח"י צגמ' אס ה"י גר אל יאמר לו פה שאכל כצילות וכו' זה ודאי ענין אחר לא כדלעיל ועיי"ש צדברי ז' מהרש"א בחידושי הלכות ואגדות :

מסורה וכי תמכרו מוכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך ויאמר המלך לארכון לא כי קנה אקנה צכסא מלא [ד"ה א' כ"א] ויאמר המלך לארכונה לא כי קנו אקנה מאותך צומחיר ולא אעלה ל"א עלות חס ויקן דוד את הגרן ואת הצקר צכסא שקלים חומשים [סוף סמואל] :

ונראה לפרש עפ"י פלוגתא דר"י ור"ל צפ' הזהב דר"י א' דבר תורה מעות קונות וכו' ור"ל א' משיכה מפורשת מהתורה דכתי' או קנה מיד עמיתך דבר הנקנה מיד ליד ובצבורות פ' הלוקח דף י"ג א' תא ר"י סובר עמיתך צכסא וככרי צומשיכה ור"ל סובר מיד עמיתך צומשיכה ועככרי צכסא . ולפי"ז לר"ל יבואר המסורה ע"ד פשוט או קנה מיד עמיתך הנקנה מיד ליד היינו משיכה קונה וצו המסורה להורות דזו ישראל מיישראל אבל ישראל מוכרי צכסא ותיקו

וכי תמכרו מוכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל חינו איש את אחיו פרש"י זו אונאוח ממוון ולא חינו איש את עמיתו ויראח מאלסיד פרש"י כאן הוזהר על אונאוח דברים והוא הגמ' צ"מ ד' כ"ח ע"ב כילד אס ה"י צע"ה אל יאמר לו זכור מעשיך הראשונים אס ה"י צנ גר' אל יאמר לו זכור מעשה אבותיך וכו' וצמד' רנה יכי תמכרו מוכר לעמיתך אל חינו וגו' זשים המות והמים ציד לשון וכו' כך יח' לשוכס רק אלז לאלו לפיכך משה ומהיר וכי תמכרו וגו' ופ"י היפ"ת דסובר אל חינו איש את אחיו צאונאוח דברים הכחוצ מדר ווע"צ דאל חינו איש את אחיו כתי' צחר וכי תמכרו מוכר וגו' מלינו לפרש דאינן דצקים יכו' עיי"ש שגלחן צוה . ולכאורה לפי דרך הגמ' דראשון לאונאוח ממוון והשני לא חינו צאונאוח דברים קשה הא תו ז"ל דברי אמרו שס צ"מ גדול אונאוח דברים מאונאוח ממוון שזה צממונו זה צגופו ועוד זה כיתן להסבון זה לא כיתן להסבון ודאי כיון דכתי' צרישא אונאוח ממוון אונאוח דברים ל"ל אלא ודאי רישא לאונאוח דברים וצסיפא קמ"ל דאפי' אונאוח ממוון נמי כדברי המדרש אבל קשה דאיכ צרישא חין לו שייכות לכי תמכרו וגו' ולולי דצריחס ה"י כראה לפרש ענין אונאוח דברים צדרך אחר וצאופן זה כיחא צין לדרך הגמ' דרישא למעון וסיפא לדברים וצין להמיר דרישא לדברים וסיפא לממוון . והוא עפ"מ צכ' ייע"ל צפ' סופטיס צני מלך והיתה עמו וקרא צו כל יחי חיי' לצלחי רוס לבנו מאחיו דאטו מי שאינו מלך מוחר לו לרום לבנו ועוד מאחיו ל"ל אבל הענין עפ"י שאמרו שמשציעין את האדם אפי' כל העולם כולו אומרי' עליך שלדיק אחס ה"י צעיניך כרשע וכצד פרשו מאמרים חוי לי לאדם שהעולם מענין צו היינו שמכניסין עמות צלצו סקובר שהוא לדיק כמו שמצויקין אותו . חס"ה אל תפרוש מן הצבור כל' שלא תהא צעיניך פרוש מדרכי עולם מכה שהליצור אומרי' עליך כך ואל האמן צעלמך אס שהעולם מאמינים צך ח"ס לצלחי רוס לבני מאחיו מכה שאחיו עכשאי' אוחו כ"א הוי יחא שפל צעיניו צאומה כמ"ס משה ונמנו מה עכ"ד שס וזה ענין אונאוח דברים שאמר כאן לדרך הגמ' ולא חינו אי"ש את עמיתו דלכאורה איש ל"ל אלא צו לומו שלא יונה ולא יעס את רעהו זח"י להככים צלצו שהוא איש כל' לדיק וכמו ספ"י הוזהר"ק תרומה קכ"ח א' מאל כל איש מההוא דאקרי איש דאחגבר על ילרי' דכל מאן דאחגבר על ילרי' אקרי איש ולפי"ז חין ללמוד זה מרישא דאונאוח ממוון דצרישא יפסיד ממונו וכאן צמטעה אוחו שהוא איש לדיק אדרצה צוה יצנה עמונו והסן :

ובכ"ז זה חמור יותר וצרישא שזה צממונו חס

חשלה לייח עלות בחנם ע"כ ויקן דוד את הגרן ואת
הצקר בכסף היינו שנתן כסף במחיר אצל קנין ומטלטלין
לא הי' בכסף רק צקנין אחר המועיל כאמור :

כ ימוך אחיך עמוך וגו' הה"ד אשרי יושביל אל דל
כ"ל עפ"י האמור צכוונת אחת בצור לעולם אד'
כי מיליו דמיליו סם אד' יש זה ד"ל אוחייה כי אוחת'
צויליו כזה ה"ו ועתה נחוסק לה א' איר וכן ז"א
ינעשה ח' כזה תליו ואלו הם ל"ה אוחיות ע"כ. ולדעת
זה קיד ואם טהרה וגו' וספרה ליה שצעת יו"ס [נגד
ז' נודות הקדושות לנקותם ולזככם] ל"ה דייקא כי עתה
היא ספרת ליד אוחיות ע"כ א' וספרה לה שמהא
מספרה ל"ה אוחיות כמנין ר"ת אגליא וענין א' שמהא
שמועשין מו"א כ"ל שהיא הכאמר צכוונת הקפירה שלריך
להמשיך א' של אק' לחוד ו"ו של שם ע"ה שיהא ואלו
שעלה וקפר מה וקפר אדם והקדושות של שם מ"ה
שצ"א חל"ם קמוץ עולה ו"ו קיד מ"י צמח"ק יערך ל"ה
ונשאר א' יותר ומ"ה שהיא הו" דמ"א ואותו א' ממשין
לשם צ"ן ונעשה אצ"ן עי"ש. כן הכי מ"י ומשכ"ן א'
וון נקודות שח"ק של מ"ה אל ת"ו ונעשה תל"ו וקפר
ל"ה. והש"ה וקפרתם לכם "מומרת" השצנת ר"ת מ"ה
מ"יוס ה"ציאכם א"ת ר"ת מ"ה א' עולה מ"י ואותו א'
מונשיכ"ן אל עמר החטיפה קוד קיר שהכיב חזק' פכ"י
אליו היא השכינה הקדושה קוד ש"י עולמות ללדיק
כמ"ש מהרי"ע צ"ן מ"יוס הציאכם א"ת יש לפרש שחכם
וציאכם א' אל ת' של מלוי אד' שהיא קוד עמ"ר. גם
יכ"ן מ"יוס הציאכם את ר"ת מ"ה קוד האמור צויהר
חרומה קכ"ז דעלמא תתאה אקרי ונה והניכ"ן א"ת ונה
אלא מ"ה צגין דכל דרגין עלאין צאשלתמותהון הכא
איכון וכ' המקד"ו אלל מ"ה אד' גימ' ה"ס ומלוי
המלוי ל"ה אוחיות הרי מ"ה [ר"ל ד"ל עה"כ א'
כשמועשין א' של ז"א אז היא ל"ה ס"ה מ"ה] ומ"ש
צגין היא טעם אחר שנקרא מ"ה לפי שכלל"י זה
י"ס כל א' כלול מ"י הם מ"ה עכ"ד ועי' צכוונת מ"ה
צרכות מוצאר עוד קוד ששם אד' עולה מ"ה צל"ו
האמור שם. וז"ש תחילה מומרת השצנת לחקן ז"א
הנקרא ו"ה א"ת א' מ"יוס הציאכם את עמר עולה ש"י
מקפר י"פ א"ל לחקן ניק' שם אד' להמשיך את א' אל
ח' להיות ל"ה אוחיות ס"ה ל"ה מקפר מ"ה כאמור.
זה מרווח צוהר וקפרתם לכם כד"א וספרה לה והצן.
ואפשר לוור שזה קוד פותח א"ת יד"ך שמועשין א'
אל ת' היינו את יד"ך עולה ד"ל וכשמועשין א' עולה
אל"ך קוד לידה היא חורדת שפע פרכה. וז"ש כי
ימוך אחיך דא קצ"ה [ע"י צמדרש פ' ל"ג ס"י ו' וצי"ח
שופרש אל חוכו איש את אחיו היינו הקצ"ה שנקרא
אחיו כדכתי' למען אחי ורעי וגו' ע"ש] וזוהי ידו
עמוך ידו היא יד כהם אד'. עוד יתכון למ"ש צלוקים

סוף

ואיינו דכתי' נדוד סקנה מארנון הגרן ומטלטלי' הצקר
וכלי הצקר ויחמר המולך לארנון לא [כלו' לא המטלטליס
צמשיכה כדכתי' ויד עמיתך] כי קנה [הגורן] אקנה
[המטלטלין] צמחיר דייקא כי ווגו' ונעות קונות ולר"י
י"ל דלא קאי הנוקרה להורות דין קנין ונכרי דאיידי
צ"י סקנה דוד ווארנון אלל קאי הנוקרה על עמיתך
וה"ק אהא דכתי' קנה ויד עמיתך סלל חאמר כר"ל
דהיינו משיכה עז"א הנוקרה ויחמר לא [צמשיכה] כי
קנה [הגרן] אקנה [המטלטלין] בכסף. וכן ויחמר לא
כי קנה אקנה מאתך צמחיר דייקא ומה שחמר מאתך
לר"ל כיחא דקאמר מאתך שחמה גוי אצל לר"י ומה
מאתך ויצואר עפ"י מ"ש צמשי' אמרי אש יו"ד ס"י ק"י א'
טעם לרמז"ן סקוצר לר"י דנעות קונות גם צמחמה
אינו קונה משיכה רק אגב או ק"ס או חלר וצניק
מליאה צוה יקנה עכ"ל כסצרת מהרי"ט צקדושין ד'
כ"ח דדוקא צמו"מ ומחנה דלריך להפקיעו מרשות הצעלי'
מוס"ה לא מהכי משיכה דהוא קנין גרוע אצל צמליאה
והפקר ש"יניו צל להפקיע מרשות הצעלים משיכה
קונה. וצוה נותן טעם למה צישראל מיישראל אינו
קונה צמשיכה ונכרי קונה לו"ש השט"מ סופ"ק
דכתובות דעכו"ס אין לו חזקה ומוון והטעם דגזל
עכו"ס שרי כמ"ש מהרי"ט אלגזי ומהי"ט ונעכו"ס קונה
משיכה דנכסי עכו"ס כמדצר והפקר אצל צישראל דנעי
להפקיעו מרשות הראשון אין משיכה קונה. וז"ש
ויחמר המולך וגו' לא [צמשיכה] והטעם כי קנה הגרן
אקנה המטלטלין מאתך דייקא מהפקעת רשותך ע"כ
צמחיר לא צמשיכה כלו' משא"כ מליאה שאין כאן הפקעת
רשות קונה צמשיכה :

אלא אי קש"י הא קש"י לר"י מוגופי' דקרא דא'
ויחמר המולך לארנון כי קנה אקנה בכסף
וכתי' ויקן דוד את הגרן ואת הצקר בכסף גרן כיחא
דקרקע נקנה בכסף אצל הצקר א"ך קנה מארנון
בכסף הא ישראל ונכרי לא קנה בכסף לר"י ואולי
מכאן הול"א רציו הגדול הרמז"ס ז"ל דס"ל נכרי
לישראל וקנה צין צדמים וצין צמשיכה אצל לשאר
פוק' דסוצרים דישראל ונכרי אינו קונה בכסף אלל
צמשיכה קש"י ול"ל סקנה דוד המטלטלי' צקנין משיכה
או צתורת חלר כיון סקנה הגרן ה"י קונה גם המטלטלי'
דחלירו ומתנתו וקנין מטלטלי' צאים כא' דלא כמ"ש
הס"ך צס"י ר"צ אלל כרוב הפוסקים או צתורת אגב
אלל סלל רלה דוד ליקח אותן המטלטלי' צחנם לכן
נחן צעדס כסף וז"ש לא כי קנה אקנה צצ' קניינים
צכסף הקרקע ועוד קנין למטלטלין וז"ש ולא חשלה
לייח עלות חנם ר"ל סלל יחמר ארנון שנותן לו
הכסף לקנות צו הצקר וכליו והאמות אינו כן שאין
מטלטלי' נקנין בכסף אלל צקנין אחר רק צצגיל ולא

כל החורה כי לא ללמד על עלמו יל"א כ"א על הכלל
 כינו לעשות כל וולית החורה חפ"י וזה שהשכל מחייב
 לא נשכיל וזה ששכלו מחייב כך כ"א בחלי הוא חק שכך
 לזה ה' . הקדמה ג'. כי אמרו קשה וזונותיו של אדם
 בקריעת י"ס מחילא ללמוד זה וזה ובקריעת י"ס ונחמד
 בזאת דעתיקא חלי' מילתא הה"ד ויושע ה' ציוס שהוא
 היינו עתיקא ופ"י צענ"ל צסם הה"ק וולאכלי שזה
 ע"ד אומרם לא נשנא עמוא כי אם העולם ונחנהג
 עפ"י זי"ן עמודי העולם זו"כ אז ונחנהג צדין עפ"י
 עעם הן לחסד והן לשכנא חבל כד חתנהיר עתיק
 שהוא קצא ע"ז נחמד לא נשנא עמוא שאינו אומר
 שום טעם חלא כך חלי רולה ואין טעם צרלון עכ"ד .
 וזה נשכיל כי וסם נמשך שפע פרנסה כדכתיב ומשציע
 לכל מי רלו"ן וזה נשחקי הווסעייס כי כך רולה ה'
 ואין טעם צרלון. הקדמה ג'. וזכירה הוא צענ"ל מחיר
 שמוקבל ה"ז צעסם חבל נתינה יש שהוא צרלון חלא
 שום טעם חס"ה אם נחקתי חלכו וזה וולית [שיס
 צהן טעם] חשורו ועשיתם אוחס היינו חקתי החכרים
 שגם נשמוכס ועשותם חול' שיס צהן טעם חלכו
 צס צח"י חקתי שהן חלא טעם אז ונחתי גשמיכס
 צעחם ונחנה הארץ וכ"י לא נזכירה שהוא ע"י טעם
 כ"א נחורה ונחנה צרלון ולא נחירה שבר [כי שבר
 חלי' נהאי עלמא ליכא] כ"א נחורה חקר חלא טעם :
ובזה יתבאר הודרש שהביתו ילקוע רחוצני צוזון
 שהדין בארץ [כלו' ע"פ סוה"ד צעסם שהדין
 אין לפסוק חלא טעם כ"א עפ"י טעם] אין הקצ"ה
 יושב צדין [כלו' חלי' יושב צדין לפסוק עפ"י טעם
 כדין שהיא עפ"י טעם כ"א פסק עפ"י רלון חלא טעם]
 ה' הקצ"ה חסם נעלחם אומנת שלי שחא' כי חלקים
 שופע היינו צוזון שהמשפט חו"כ אז הוא שופע צדין
 עפ"י טעם חלי' מוצקס אומנות אחרת שחא' אם נחקתי
 חלכו ונחתי גשמיכס צעחם נתינה חלא טעם כ"א
 צרלון צח"י עתיקא חכרוו צחורו ציוס שהוא ופ"י
 צענ"ל כי חלכות דלעילא חחר דללילות והיינו שהוא
 ה' חלכות ה"א חחר ע"ש ח"ס להלן וחלחם יסן נוסן
 וחרגיו עתיקא דעתיק ויסן מפני חדש עתיקא מפני
 חדחא היינו עתיק שהוא צפני חדש שהוא חחר חוליו
 להחיר על הארץ ולהשפיע פרנסה :

אם נחמתי תלכו ונחמתי בשמיכם צעו וגו' ואכלתם לחמכם לקוצנע וישנחתם לננוח בארלכם ונחמתי שלום בארץ ושבתתם ואין מחריר פרש"י שווא האמרו הרי נאכל ונשתה אם אין שלום אין כלום ת"ל ונחמתי שלום ונאכל ששלום שקול כנגד הכל וכן הוא אומר עישה שלום וצורא את הכל וצוררש אם נחמתי תלכו ושתה ונחתה בניס שנועו לי ואקרי דרכי ישמרו :

להבין כי כל עש"י דא"י צגו"ק קוס"ק דקדושין לעולם

סיף פ' נשלח סוד כי יד על כס יק' צעה סיחוד היו
 אד' י"ד חכסא אוחיות י"ה גיל לאיתיות ו"ה ח"ס
 הנחמר נפרעה חנה יד ה' היו' צחקקד ע"ש וצחורצן
 ציחומ'ק א"י אומרים מפני סיד' נכשחלמה צחקקדשך
 חה ומטה ידו עמך יד מ"ק' עוד יתכוין למ"ש שס
 כי א' של חק' צחחיל' שס אד' ויוד של ה"י צסיפי
 צחחתיק דין צחחללע וחמסס צחחיל קין הפריד ח"י מון
 דין ח"ס ח"י חכל אחד קיל דמ"י אחד לעקים דמי
 הרי דן ע"ש ח"ש כי יחקד אחד שוחיתיות ח"י
 נעשה למפרע ר"ת יחיד' אחד ומטה ידו עמך ומטה
 גימ' דין עז"א והחוקק צו גר ומישצומי עמך עז"א
 המדרש שפיר הסיד' אברי משכיל אל דל דא דיל של
 אד' להמשיך לו ח' קיד אגליא כמש"ל ח"ש המדרש
 זה הממליך יל"ע על יל"הר הכיוונה למ"ש הזהר וארח
 כ"ו וידעת היום והשנות אל לנצח כי ה' הוא האלקים
 הכי מ"צ"י ל"י וידעת היום כי ה' הוא האלקים והשנות
 אל לנצח וחי אל לנצח מ"צ"י ל"י אלא ה"ק והשנות
 אל לנצח דא יל"ע ויל"הר דאחכליל דא צדא ואיכון
 חד כדן חסכה כי ה' הוא האלקי דאחכליל דא צדא
 ואיחי חד ע"ש ילפ"יז מ"ש גר והוסצ ומי עמך גר
 זה יל"ע הצא מ"יג ואינך והיטב זה יל"הר ש"י כאמר
 לפתח חמלה רוצן ועל שניהם חומר ומי עמך לאכללא
 זצ"ו להדצק צחקור החיים כדא' ואחס הדצקים צ"יח
 חיים כולכס היום וחד ח' זה שנותן פרוטה לעני ופרש
 גר והוסצ ומי עמך כמשמעו ע"ד שא' גדולה לדקה
 שמהפכה מדה"ד לרחמים ועושה מלך לדקה וכדכתי'
 והי' מעשה הלדקה שלים יחיד היו' אד' קיד י"פ ח'
 ה"פ ד' ו"פ כ"ז ח"פ ו"ד עולה שלים עם האוחיות
 כידיע יוצה ממשך ח' אל ד' ונעשה אגליא חספר
 חליד ככ"ל זה פירוש יקר :

פרשת בחקותי

אם בחקתי תלכו ואח ואלותי תשנונו ועשיתם אלוהים
יבתי בשמיכם צנתם ונתנה הארץ וגו' יל"ד
למה אמר אם בחקתי ואח' ואח' ואלותי יהי' די לוור
אם את ואלותי תשנונו כי תחקים הם בכלל ואלות. צ'
יבתי בשמיכם הי' ל"ל ואוריד בשמיכם ונתנה הארץ
ותולא הארץ הי' ל"ל. וכראה צהניח ג' הקדמות כי
יש עדות חקים ומשפטים ובעקרי' ואמר ג' פ' כ"ח
חקר איך יהי' שלימות לנפש מהמשפטים שצין איש
לרעהו שהיה מוכח שכל שהן לורך חיקון העולם והעלה
כי אם מוכין צמציל מה שהשכל וחייב כך לישוט וחיקון
עולם אין ביהי' שלימות אך עיקר השלימות הוא
בהשגרת לקיים מלות ה' וכינוי החקים ועד' פ' המן
עוב זאת חקת החורה כל' ענין פרה אדומה חק של

ועולם יראה אדם עלמו כאלו חליו זכאי וחליו חייב
עם מלוי אחת אשריו שהכריע את עלמו לכך זכות
עזר עזירה וכו' ראצ"ס אומר לפי שהעולם כידון אחר
רובו והיחיד אחר רובו עשה מלוי אחת אשריו שהכריע
ה"ע ואח העולם כולו לכך זכות עזר וכו' הכוונה
בזה שהוסק ראצ"ס דאלו לת"ק שעתה מלוי להכריע
ה"ע לכך זכות ופורש מעצירה שלא להכריע עלמו לכך
חוב ה"ז להנחה עלמו בשביל שכר ועונש ואם כישרי
אדינא חבל אין זה דרך חסידות כמזכיר בחוק' י"ע
במק' אבות על מאמרים אל החיו כעצדים עמלי'ם
לכן בא ראצ"ס ואמר לפי שהעולם כידון אחר רובו
עשה מלוי אחת הכריע עלמו וכל העולם לכך זכות
בלה זזה ^{לפי החסידות} שלא יכין האדם בעצור עלמו בלבד כ"א
שיעשה מלוי ויפרוש מעצירה בשביל הכלל כולו חת
ודאי שרי כי כוונתו להטיב להכלל ולא להרע להם
חת רכון הצורח להטיב לזולתו הרצים . וזזה פי'
המפוי דבשביל כך לא נכחצו יעודי עוה"צ בתורה
לתורות שלא יכין בשביל עלמו, דעוה"צ כ"א כידון
לצדו לקי מעשיו ולכך לא נחצה תורה רק יעודי עוה"צ
הכידון אחר רוב שלא יכין לעלמו כ"א בעצור הכלל
למען להטיב לזולתו והארכתי בזה ריש פי' ראש נס'
יעצ לצ וז"ס המדרש ועתה ננים שמעו לי ננים
דייקא לא כעצדים המעמשי' עמלי'ם ואשרי דרכי
יסמרו דרכי דייקא שלא לכין בעצור עלמו כ"א להטיב
לזולתו וכדבחי' והלכה בדרכיו ואחז"ל מה הוא חנון
ורחום אף אהה מהא חנון ורחום ופירשו המפוי דה"ק
מה הוא חנון ורחום להטיב לזולתו לא בשביל קבלת
עוזה ע"ז חלילה כדרך אב המרחם על בנו וסרב על
עצדו כ"א כוונתו רק להטיב כ"א אחת חלך בדרכיו
לכין להטיב לזולתו ולכן נכחצו יעודי עוה"צ הכידון אחר
רוב לתורות כי אשרי דרכי יסמרו לכין בשביל להטיב
לזולתו דייקא :

ופניתי אליכם וגו' כי אנו מנצקשי רפואה ופרנסה
חלוק לנו והרי עצודה לורך גבות ופירשו
המפוי כי גם זה לא למענינו כ"א למען למלאות
רלוננו ית' שהוא רולה לרפאות ולהטיב ח"ש רפאינו
כי רופא באמן ורחמן אחת צרך עלינו וגו' כי עוז
ומעצ אחס וגו' למען יגדל ויהקדש שמו בעולם כי
אם האומות שלים וסקטים ומתפרנקים בהרצת
ועניי עמו ישראל צלער ודוחק אז יאמרו בגוי' אי' נא
אלהיהם וזזה פירשתי היתה לי דמעתי [בשביל] להם
יומם ולילם חבל אין הכוונה בעצורי כ"א באומר בשביל
אומר אלי כל היום אי' אלהיך . ובזאת מפרש פנה אל
חפיל' הערער שפונה לחפיל' של יחיד ומעיין בו אם הוא
זך וללול או לא כ"א באמר לפרש כאן ופניתי אליכם
שאפנה לדעת חוכן המכוון בזה שאחס מנצקשי' אליכם
לעלמכם ובעצור זה וספירתי אחכם והרציתי אחכם
וסקמותי את צריתי אחכם כלוי' שאשבע בחקמת
צריה שהכוונה שאכי אחכם בהקדשה שאחס מנצקשים
למעני ע"ד שאומרים בהשבעות מאמר והולאחי אחכם
נקוב והולאחי אחכם וסגן :

אי ופניתי אליכם וספירתי אחכם וסרציתי אחכם
פרש"י וספירתי צפ"ו וסרציתי צקומה זקופה
וסוא דחוק דלהלן אחר קומעיות ופרש"י צקומה זקופה
חבל יל וסרציתי אחכם היינו את עלמכם שכל או"א
יהא כידון כרז כע"ס בגמ' פ"ק דתענית שאני משא
כין דנפיש זכות' כרצים דמי :

ואשבר ומת עלכם ואולך אחכם קומעיות . י'
לפרש

ועולם יראה אדם עלמו כאלו חליו זכאי וחליו חייב
עם מלוי אחת אשריו שהכריע את עלמו לכך זכות
עזר עזירה וכו' ראצ"ס אומר לפי שהעולם כידון אחר
רובו והיחיד אחר רובו עשה מלוי אחת אשריו שהכריע
ה"ע ואח העולם כולו לכך זכות עזר וכו' הכוונה
בזה שהוסק ראצ"ס דאלו לת"ק שעתה מלוי להכריע
ה"ע לכך זכות ופורש מעצירה שלא להכריע עלמו לכך
חוב ה"ז להנחה עלמו בשביל שכר ועונש ואם כישרי
אדינא חבל אין זה דרך חסידות כמזכיר בחוק' י"ע
במק' אבות על מאמרים אל החיו כעצדים עמלי'ם
לכן בא ראצ"ס ואמר לפי שהעולם כידון אחר רובו
עשה מלוי אחת הכריע עלמו וכל העולם לכך זכות
בלה זזה ^{לפי החסידות} שלא יכין האדם בעצור עלמו בלבד כ"א
שיעשה מלוי ויפרוש מעצירה בשביל הכלל כולו חת
ודאי שרי כי כוונתו להטיב להכלל ולא להרע להם
חת רכון הצורח להטיב לזולתו הרצים . וזזה פי'
המפוי דבשביל כך לא נכחצו יעודי עוה"צ בתורה
לתורות שלא יכין בשביל עלמו, דעוה"צ כ"א כידון
לצדו לקי מעשיו ולכך לא נחצה תורה רק יעודי עוה"צ
הכידון אחר רוב שלא יכין לעלמו כ"א בעצור הכלל
למען להטיב לזולתו והארכתי בזה ריש פי' ראש נס'
יעצ לצ וז"ס המדרש ועתה ננים שמעו לי ננים
דייקא לא כעצדים המעמשי' עמלי'ם ואשרי דרכי
יסמרו דרכי דייקא שלא לכין בעצור עלמו כ"א להטיב
לזולתו וכדבחי' והלכה בדרכיו ואחז"ל מה הוא חנון
ורחום אף אהה מהא חנון ורחום ופירשו המפוי דה"ק
מה הוא חנון ורחום להטיב לזולתו לא בשביל קבלת
עוזה ע"ז חלילה כדרך אב המרחם על בנו וסרב על
עצדו כ"א כוונתו רק להטיב כ"א אחת חלך בדרכיו
לכין להטיב לזולתו ולכן נכחצו יעודי עוה"צ הכידון אחר
רוב לתורות כי אשרי דרכי יסמרו לכין בשביל להטיב
לזולתו דייקא :

ובענין זה יש לי לפרש מאמרים אין צן דוד בא עד
שחכלה פרוטה מן הכיס וכבר קבלנו
דור אחר דור פירוש ע"ז מפי אדונינו אליהו ז"ל אין
צן דוד בא עד שחכלה הפרט מן כיס הלכ שלא לצקש
בעצור עלמו כ"א צעד הכלל לרחם עלינו כלנו ולסושינו
וסווא פי' זה צפ"ו לעחלסיה ודבר ה' אחת צפ"ו .
חבל אחתי יש לי לדקדק דא"כ ה"י לו לומר עד שחכלם
פרוטה מן הלכ הכיס ל"ל ולכן אומר אני עוד פי'
בדרך זה כמשמעו ידוע שגלות של מלכים מקורו
ומחלוקת יוסף עם אחיו והגאולה ה"י בזכות שלא ה"
צחס דלטורי' שזה עורה על אחרות. ושלום שמי'
ציניתם וכן מקדש שני אחז"ל שחרצ משום שחלח חסם
ומחלוקת והגאולה תהא ע"י אחרות ושלום וכדבחי' מה
גאו רגלי מנשר משמי' שלום וגו' וידוע כי כל

בכ

אלם שם מרע עם כ'ו סלו עכ"ל. ואות ו' סל ותרין
ר"ל שהוא רומז ליקוד כח המחנך ז"ן לשון אלם ח"ס
ואפו עשר נשים עשר אר' לחמכם בחנור צנחי חנור
חתיכות ותרין אחר אחר ד' זר"ל לשון אלם וסנן :

אלה המלות אשר לוח' ה' את משה אל ז"י צהר
סיני ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאות"מ
לאחר וגו' למען תהי' חריעות חיצונית אשר אל אחיה
סיפה לחילתה. אכן ואומר בהקדם הנאמר למעלה
ר"ס צהר וידבר ה' אל משה צהר סיני לאחר כי
תצוהו אל הארץ וגו' וצנחה הארץ שצת לה' ופרש"י
זה ענין שמיטה אלל הר סיני :

וינל דבר חדש כי א"ל צפוף תענית לאינה ורלינה
וגו' ציוס מחנכו זה יום מחן חורה וציוס
שמחת לבו זה צבין ציהמק סיננה צמחה ציעינו
וע"י צרעמורא ומחלטה צקיע ואחחנן פי' דא"י
צקיות צשאלה צרופה סיני הצל כן צך צחר אללים
למאס צגדולי' לחיות למופת לדה כי תחמטע וחרד
מכבודם משל למלך אשר צכה למשחה צנו וכו'. ח"ס
ציוס מחנכו זה מחן חורה הכיחן צקיע יוצן דשמחה
לבו זה צבין ציהמק העמיד ציננה צ"צ. והנה צדא"י
לא צשכיל זה לצד כיחן החירה על הר סיני צחרי
אחרו חכמים ללמד מידת עניות אלא צעכשו אלו
רואים שאפשר שגם צשכיל זה כיחן על ה"ס הנמוך
לסיוח ק"י על העמיד צחרד מכבודה וידוע כי צעון
שמיטה גלינו מארלינו וכדכתי' לעיל אז חרלה הארץ
את צנחות"ו וגו' עיי"ש צפרש"י זה צקמין שמיטה
אלל הר סיני לומר ראה וידבר ה' אל משה צהר סיני
שהוא נמך ע"כ כי תצוהו אל הארץ וגו' וצנחה
הארץ וגו' שלא יהא חריצור שצח"ס רמז וקמון על
העמיד סידר מכבודו ותגלו מהארץ וסנן כי נכון הוא :

ובדור הק' ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאות"מ
לאחר אודע ל"י דומינן ישראל למיחה
קמ"י ולחממכנא האי אוחל מועד צחיצייהו אלל
אסוותא להאי אדם כי יקריב מכם קרבן לה' הרי לך
קרבין דאגין על כולא. ולכאורה עיינו רואים
צחקריצו קרבן צומן צניה"מ ה"י קיים ולא אגין וכחצ
ועוד מה זה סא' לאחר דבר וגו' :

אבל הסכת הכתוב לפי' הזוהר הכי הוא וידבר ה'
אליו מאות"מ על עסקי אה"מ דעמיד
לחממכנא וסמא חומר צומן ציהמק ה"י קרבנות
מניי' עלינו ומכפר חטאתינו אלל כשיחמסכן מה יגין
עלינו ויכפר בעדינו ע"ז אחר לאחר צאמירה דבר
אל ז"י אדם כי יקריב מכם קרבן וגו' ר"ל לאחר צפס
פרשיות הקרבנות חס יגין ויכפר בדכתי' ונסלמה
פרים שפחיו. ח"ס צוהר דעמיד לחממכנא אלל
אסוותא להאי אחר ציהמסכן לאחר אדם כי יקריב
וגו'

לפרש מפרש צנו סל פסליה על סמך ויקס על קלע
רגלי צים כל"י שלא האמר סה"י עפ"י דרך העצב עפ"י
הסמח"י כי אצתם צא מן העקידה צוכות הסמח"י
דכתי' ונסמחה ונסתבס וגו' וכן עלינו הרצה צוכות
הסמח"י כדא"י שם וכ"ס צימות סא' ר"ע על כל גל
וגל נעניתי לו ראשי פ"כ אחר ויקס על קלע רגלי
צים סהעמידני צקומס וקופס ועכ"ז כוכן אשורי לעצור
צחוך ה"ס ציעס ע"כ ויתן צפי ס"ר חדש וגו' עכ"ל
ח"ס ונפלו אציעכס לפניכס לחרצ הגס ופניתי אליכס
וספריתי לחכס וסרצתי לחכס פרש"י צקומס וקופס
ואחר מפרש עלכס ר"ל העול להטות מעט מעט
צסמחתי' וסכנעס כ"א ואולך לחכס קומותיו צקומס
וקופס אעפ"כ יפלו אציעכס לפניכס לפניכס דייקא לא
צנפילה אפ"ס וסנן :

בשברי לכם מעט לחם. יס לפרש צחורה חקד
על לשוכס להסכו לצרכה ידוע כי צצר
לסן עכירה וקרי' כמו ויסצר הנאמר ציוסף יאמר
צמכרי לכם מעט לחם סלחס סל מעלה למעט ואפו
עשר נשים לחמכם צחנור א' ולא יהי' עין לרה
צחצחה לחפוף משל זולתה כ"א וססיו לחמכם צמשקל
זל"ז. אלל עוד דברים צנו כי כתי' כאשר ירד סגסס
והסלג מן השמים וסמה לא יסוצ [ופ"י העפ"י לא
יסוצ לשמים לומר עשיתי שלוחתי] כי חס סרוה את
הארץ ונתן זרע לזרע ולחס לאוכל אז יסוצ למקום
השמים אשר ירד מעס כי אוכל הזרע וסלחס מעלהו
לסרפי וסרי סגסס סצ למקומו לעיקרס וסרסח דכל
עלמין עכ"ד. ח"ס וססיו לחמכם צמשקל ר"ל למקום
אשר ניקח מעס. סיינו ע"י סמעלה הנהמק סצו
לסרסס. ח"ס ואכלחס ולא ססצנו ר"ל לא צשכיל
ססצנו צלחס סגסמי כ"א כדי לסעלות הנהמק סצו
לסורסס וכמשפ"י סחריי ז"ל לא על הלחס לצדו
הגסמי יח' האדם כי על כל מולא פי' ה' [הוא המלך
סמכה אוחי ואומר לו גדל] יח' האדם והוא סאמר
הנציא לעוב לא רענ ללחס [הגסמי] ולא למא למים
[הגסמי] כ"א רענ ולמא לשמע [לחסק מלסון ויסמצי
סחול] את דבר ה' כח אלהי סצוהאומר גדל לסעלותו
למרומים. ואפשר זסיה וספק לרענ כפסך וא"י צוד'
רנה פ' צהר חס זכיה זה רענ סל יעקב ר"ל סה"י
רענ לסעלות הנהמק סצו לסורסס. חס סא' יעקב
ונתן לי לחס לאכל וצגד ללניס וסצתי ר"ל וסצתי
[הלחס וסגנד] צסלום אל ציה אצי סגסמים :

ועיד רוח יאמר ואפו עשר נשים וגו' עפ"י צלקרה
יסעי"י ק"י ליה ומתן לסן אלס כי חמר יעלה
י"פ דין והס קוד צ"פ ס"כ דיניס סחס סוד דין סל
אדני' חסיס עליסן עסר אלפין סל אר' ויסי"י פ'
אדני' גימ' חרין לסן אלס סמ"ל לסן ז"א הנקרא

וגו' חרי קרננין ר"ל קריאת קרננין דאגין על כולא
 חת ענין הסמיכות חלה המלות אשר לוח ה' וגו' דבר
 קיני הנמוך וס"י הוא לרש סתדר ואקוואל להאי אחיז
 ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאו"מ דעתיד
 להאמסכנא לאמר נפס חרס כי יקריב וגו' אז יחשב
 כאלו הקרנני נפועל :

סליק ספר ויקרא בעזרהי

ספר במדבר

פרשת במדבר

ותנן : עכ"ר . וסנה נסיוותם נמלרים הלדקים
 סניכיהם ענדי ה' מה שעצרו ה' ית' צגלוי כצקחר
 צלתי לשמו לצדו אז לא נראה גודל חסינותם ועעלתם
 בזה כי לא ה' מקום להחפאר אז בזה חבל אחר
 לאחס מולרים וקצלו כולם עול מלכותו ית' דרס מילה
 ומל' פסח ואיסיך חוץ ואכילת מלה אז הנלכים נראו
 בארץ גילו הלדקים ראשיהן כי נראה צעליל גודל
 מעלתן וחסינותן שנס צגלוי ופרקוס עצדו ה' צלתי
 לשמו ית' לא להחפאר . ולכן כ"כ כשנא הקנ"ה לגדל
 את ישראל גילה צפרקוס וא' וידבר ה' אי"מ צמדצר
 קיני באח"מ בא' לחדש השני בשנה השנית ללאח מארי"מ
 אז ראוי לאמר שאז את ראש כל עדת צ"י [כמו שהם
 אז אחר לאחס מארי"מ גילו ראשיהם ועצדו ה'
 צפרהקיא] למשפחתם לבית אבותם שעצדו ה' צגלוי
 וצפרקוס כמו סנא ויקרא פס צסס ה' וגו' . וכ"כ
 ילחק ויעקב כידוע :

וידבר ה' וגו' ללאחס מארי"מ לאמר שאז את ראש
 כל עדת צ"י למשפחתם לבית אבותם
 צמקפר שמוות . יל"ד למס חלה הדצר ללאחס מארי"מ .
 צ' מנו ה' לו לומר למה אומר שאז . ג' ה' די לומר
 שאז את עדת צ"י ראש כל למס לי :

וַיִּלְכָּד צהקדם לפרש מאמרים סופ"ק דצ"צ שלשה לא
 שלטת בהן ילח"ר אצרהם ילחק יעקב סנא'
 צסן צכל מכל כל' וע"ד פסוע מרד' כל גס ילח"ר
 צמשמע . חבל לדעתי עוד דצרי' צגו עפ"י מאמרים ז"ל
 כתי' עושה שלום וצורא רע וקרינן חכל ליסנא מעלי'
 וקצלתי פירשו ממחלח"ה כי יש דברים סצצלמוותן
 לצדן הן מוצי' ומחוקי' ויש דברים סצצלמוותן לא מוצ'
 ואי' לאוכלן לצדן כמו מלח ופלפלין וחומץ חזק
 וכדאי' ציומא כס פילפלי ציומאכ"פ פטור וכן צחומץ .
 חבל סנה סנס חזו לאלטרופי לחבל המאכל ומצלעדס
 לא עוצ המאכל כדכתי' סיאכל חפל צלי מלח . כחל' חלס
 הם לצדן לא עוצ . חבל לענין כלל שאר מאכלי' חלס
 עוצים וי"י . ח"ש עושה שלום וצורא ר"ע סיינו
 צעלמוותו הוא רע וקרינן חכל ליסנא מעלי' ר"ל
 צלענין כללות הוא עוצ . ח"ש וסנה ציב זה יל"ט מאד

וידבר ה' אל משה צמדצר קיני באח"מ וגו' .
 סה"ד לדקחך כהררי אל משפטיך חסוס
 רנה חרי"מ מוטל את הלדקים צדירחן סנא' צמרעה
 עוצ ארעה אחס וצהרי מרוס יסרלל ית' כויהס ומטל
 את הרעעים צדירחן כסיחי עליו את סהסוס לפי סה"י
 צמחשך מעסיסס מוכס עליסס סהסוס סנא' וחשך
 ע"ס סהסוס לדקחך כהררי אל לדקס סאהס מציא על
 סעולס מפורקנות כהרים חללו משפטיך סהסוס רנה
 מוספס סאהס עוטס צעולס סיא כהסוס ססיא צסחר
 כילד כיון סחרנה ירוסלים צמ' צאצ חרנה וסרלס
 ליחקלל צכ' לחדש סלא לפרסס צאח"ה יוס חבל מי
 ססוא צל לגדל יסרלל מפרסס צאח"ה יוס חלה מקוס
 חלה חרס חלה סנה חלה אופטי' ללאחס מארי"מ
 לאמר מה אומר להס שאז את ראש כל עדת צ"י [מדרכ
 רנה] . ור"ל לפרס דאי' צמדרכ פ' צא פ' טרי קול
 דודי וגו' קומי לך רעייתי יסחי ולכו לך כי סנה ססחי
 ענר מיר גילו הלדקים את ראשיהם סה"י מוכסס
 סנא' הנלכים נראו בארץ חלו הן סצמו סל לוי סחי
 לדקי' כולן וכו' . ציאור הדצר להמחיק סענין ר"ל עסימ"ס
 מחלח"ה צסי"מ לפרס חמיס ה' צדורותיו יש דורסין
 לסנא וי"ד לגנאי דאוי' דא"ה כי צהסקספס ראשונה
 נראה סעוסס צסחר מל' ומעסי"מ מוסונה יוסר מן
 סעוסס צגלוי לפי סהעוסס צסחר אינו עולל להחערצ
 צו קוגי' ממללכח חומץ ועסי"מ כתיב וסלנע לכח .
 ח"ש לעולס יסא חרס י"ס צסחר כצגלוי חבל נוסח
 ספרד סיא צסחר וצגלוי כי גס צעמדו צסחל רצ
 צחורס ועצורס יסא מחסנחו זכס וללולס צלתי לה' לצדו
 כצסחר צמקוס סאין רואין . וסנה צדורו סל נח לא
 סי' סוס סחפארות צעצורת ה' ססרי לא ה' ססוצ
 צעיכיהס . ח"ש נח ח"ס לדיק חמיס צסלימוות צלתי
 לה' לצדו ססרי צדורותיו את סאלקיס סססלך נח ולא
 סי' אז סעצורס להפארס לו מן סחדס חס י"ד לסנא
 וי"ד לגנאי צדורותיו לא סי' מקוס להחפאר וציחור
 מעסס לשמו ית' גזה סוי דצר קל ע"ב יס צו לגנאי